Lietas arhīva Nr. 1-0510-18/4
ECLI:LV:RPPT:2018:1206.168051018.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 10.decembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese V.Vjatere
ar tiesas sēdes sekretāri M.Laugali,
piedaloties nepilngadīgajam pārkāpējam /pers. A/ un viņa likumiskajai pārstāvei /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par nepilngadīgā **/pers. A/**, **personas kods /personas kods/,** saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5] panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

2018.gada 16.novembrī Rīgas reģiona pārvaldes patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors M.Ojārs sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC399166 par to, ka 2018.gada 16.novembrī plkst.22.58, /pers.A/Rīgā pa Ziepniekkalna ielu virzienā no Ķekavas uz J.Čakstes gatvi vadīja automašīnu Honda Prelude ar numura zīmi /numurs/un nepakļāvās policijas darbinieka prasībai (atkārtotām darbībam) apturēt transportlīdzekli un uzsāka bēgšanu.

/pers. A/ darbības kvalificētas atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[5] panta piektajai daļai.

Sastādot administratīvos protokolus Nr. PC399166 /pers. A/ izskaidrotas Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības un pienākumi, kā arī izsniegts protokola eksemplārs, par ko pārkāpējs parakstījies.

2018.gada 16.novembrī /pers. A/ sniedzis paskaidrojumus, norādot, ka viņš vadījis automašīnu Honda Prelude ar numura zīmi /numurs/Ziepniekkalna ielu virzienā no Ķekavas uz Jāņa Čakstes gatvi bez vadītāja apliecības. Ieraugot policiju nobijies un tāpēc sācis palielināt ātrumu un mucis projām, kā rezultātā nenovaldījis automašīnu un notriecis ceļa zīmi un iebraucis grāvī.

/pers. A/ izsniegts paziņojums par ierašanos uz tiesas sēdi, norādot tiesas sēdes vietu un laiku, kā arī no viņa likumiskās pārstāves /pers. B/ saņemts paskaidrojums par dēla izdarīto adminsitartīvo pārkāpumu. Līdz ar to saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.6 panta prasībām /pers. A/ ir paziņots par lietas izskatīšanu.

Tiesas sēdē nepilngadīgais /pers. A/ savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā atzina un paskaidroja, ka automašīnu nopircis viņa draugs, arī nepilngadīga persona, mašīnā bijušas četras personas, automašīnu nopirkušais draugs braucis pirms viņa. /pers. A/ paskaidroja, ka viņam ir noteikta invaliditāte kopš bērnības, mācās 9.klasē, uztur viņu māte.

Tiesas sēdē nepilngadīgā pārkāpēja /pers. A/ likumiskā pārstāve /pers. B/ norādīja, ka viņa pārkāpēja māte. Paskaidroja, ka apzinās un saprot nepilngadīgā pārkāpēja izdarīto pārkāpumu un ir par to ļoti pārsteigta. Paskaidroja, ka dēls labi mācās, ir sabiedriski aktīvs, skolā izpalīdzīgs un kārtīgs, līdz šim nekādi pārāpumi nav bijuši, ne administratīvi, ne krimināli.

Motīvu daļa

Izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus, tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un pārbaudot liecinieku sniegtās liecības, tiesa konstatē, ka nepilngadīgais /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[5] panta piektajā daļā.

Latvijas APK 149.[5]panta piektā daļa noteic, ka par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, — uzliek naudas sodu mopēda vadītājam simt septiņdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam (izņemot velosipēda vadītāju) piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Latvijas APK 271. panta sestajā daļā noteikts, ja persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir nepilngadīga, institūcija (amatpersona) administratīvā ārkāpuma lietu var izskatīt tikai tajā gadījumā, ja par lietas izskatīšanas vietu un laiku paziņots nepilngadīgā likumiskajam pārstāvim šā kodeksa 268.[1] panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar latvijas APK 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā; lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Likumības princips tiek nodrošināts tā, ka katrā nākamajā stadijā tiek pārbaudīta iepriekšējās stadijas likumība un pieņemto nolēmumu pamatotība.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajai daļai, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt Latvijas APK 243.panta ceturtā un piektā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedība netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta astoto daļu, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas

par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Savukārt saskaņā ar Latvijas APK 243.panta vienpadsmito un piecpadsmito daļu ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros. Administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Latvijas APK 243.1pants nosaka šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības

sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 28.punktu transportlīdzekļa vadītājs ir fiziska persona, kas vada transportlīdzekli [..]. Savukārt, minētā likuma 1.panta 5.punktā noteikts, ka ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem [..].

No lietas materiāliem redzams, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā nepilngadīgais /pers. A/ vadīja transportlīdzekli un piedalījās ceļu satiksmē. To apliecina gan lietas materiāli , gan /pers. A/ sniegtie paskaidrojumi tiesas sēdē.

Latvijas APK 149.^{5}panta piektās daļas dispozīcija ietver pamatnosacījumus, kuriem jābūt pierādītiem, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, tādēļ jākonstatē vai persona nepakļāvās atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli – bēga un prasību apturēt transportlīdzekli izteikusi persona, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

Likuma „Par policiju" 12.panta (policijas darbinieka vispārējās tiesības) pirmās daļas 20.punkts noteic, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos dienesta pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanā; aizliegt lietot transportlīdzekļus, kuru tehniskais stāvoklis apdraud transporta kustības drošību; atstādināt no transportlīdzekļu vadīšanas personas, kuras ir alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaidā, kā arī personas, kurām nav dokumentu par konkrētā transportlīdzekļa lietošanas vai attiecīgās kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām; nogādāt transportlīdzekli policijas iestādē nepieciešamās pārbaudes veikšanai, ja ir izsludināta tā meklēšana vai ir pamats domāt, ka ir nelikumīgi nomainīti vai viltoti transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenti, valsts reģistrācijas numura zīme vai transportlīdzekļa agregātu numuri, vai nav transportlīdzekļa reģistrācijas vai īpašuma tiesības apliecinoša dokumenta un citādi nav iespējams konstatēt transportlīdzekļa lietošanas likumību.

Likuma „Par policiju" 3.pantā noteikts, ka policijas uzdevums ir novērst likumpārkāpumus.

Atbilstoši judikatūrā nostiprinātajai atziņai jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš devis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda (*Sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-454/2006*). Minētā atziņa atbilst arī likuma „Par policiju" 22.panta noteikumiem, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt un uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma.

Ja persona uzskata, ka policijas darbinieka prasības konkrētajā gadījumā nav likumīgas, tad, nepakļaujoties šīm prasībām, persona uzņemas risku par to, ka, ja vēlāk tiks konstatēts, ka policijas darbinieku prasības bija likumīgas, bet pašas personas izdarītais vērtējums kļūdains, šo personu sauks pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos šīm prasībām (*Sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 20.marta spriedumu lietā Nr.SKA-68/2007*).

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu un Ceļu satiksmes noteikumu 25.9.punktu, ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citunormatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku norādījumi [..].

Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.1.punkts un 25.7.2.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli, ja policijas darbinieks, robežsargs vai muitas amatpersona dod norādījumu ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai zižļa svārstveida kustību no policijas, Valsts robežsardzes vai Valsts ieņēmumu dienesta automobiļa vai motocikla, kam ir valsts standartā LVS63:2009 „Operatīvie transportlīdzekļi, krāsojums un aprīkojums" noteiktais operatīvā transportlīdzekļa krāsojums vai tā nav; ar horizontāli vērstu roku vai zizli, atrodoties uz (pie) brauktuves. Vienlaikus ar otru roku kompetentās iestādes amatpersona var dot norādījumus, kuram konkrēti transportlīdzekļa vadītājam un kur jāaptur transportlīdzeklis.

No lietas materiāliem pievienotā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības polcijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektora M.Ojāra ziņojuma izriet, ka 16.11.2018. patrulējot ar dienesta auto Rīgā, Ziepniekkalna ielā ap plkst.22:58 pamanīja automašīnu Honda Prelude ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kurai priekšā nedega viena gaisma un ir bojāta tās priekšpuse. Ieslēdzot policijas automašīnas zilās bākugunis, automašīna Honda Prelude strauji sāka paātrināt braukšanu, vairākkārtīgi tika lūgts apstāties, bet vadītājs to ignorēja un uzsāka bēgšanu Ziepniekkalna ielas virzienā no Ķekavas uz J.Čakstes gatves pusi, krustojumā ar Gulbju ielu vadītājs netika galā ar automašīnas vadāmību un nobrauca no ceļa braucamās daļas grāvī, bojājot ceļa zīmi Nr.402 un 206. Tika konstatēts, ka vadītājam /pers. A/ nav vadītāja apliecības, par ko tika sastādīts administratīvais protokols *(lietas 9.lapa)*

Izvērtējot norādītos apstākļus kopumā, secināms, ka transportlīdzekļa vadītāja /pers. A/ rīcība vērtējama kā nepakļaušanās atkārtotai un vairākkārtīgai policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli (bēgšana).

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka ir iegūti pierādījumi, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā. Pie administratīvās atbildības saucamās personas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta pilnībā ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC399166, inspektora dienesta ziņojumu un pārējiem lietas materiāliem, kas atbilst Latvijas APK prasībām un tiesai nav pamata tos apšaubīt.

Atbilstoši Latvijas APK 32.panta pirmajai un otrajai daļai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. A/ izdarītais pārkāpums apdraud drošību ceļu satiksmē.

Par /pers. A/ personību no lietas materiāliem noskaidrots, ka viņš ir nepilngadīgs, atrodas savas mātes /pers. B/ apgādībā, mācās 9.klasē, invaliditāte kopš bērnības, pēdējā gada laikā nav konstatēti administratīvie pārkāpumi.

Saskaņā ar Kodeksa 33.pantu par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīt to, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona atzina savu vainu un vaļsirdīgi nožēloja izdarīto.

Atbilstoši Kodeksa 34.pantam atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Ņemot vērā pārkāpuma raksturu, pie administratīvās atbildības saucamās personas personību raksturojošās ziņas, kā arī viņas attieksmi pret pārkāpumu un savas rīcības izvērtēšanu, kā arī administratīvā soda mērķi, tiesa uzskata, ka pie administratīvās atbildības saucamai personai nosakāms 149.^{5}panta piektās daļas sankcijā paredzētais minimālais sods.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ ir nepilngadīgs, tad saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31. pantu viņam nav piemērojams administratīvais arests.

Saskaņā ar Latvijas APK 29.^{2} panta pirmo daļu aizliegumu noteiktu laiku iegūt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības piemēro transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem nav šo tiesību un kuri izdarījuši pārkāpumu, par ko paredzēta transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Aizliegums attiecas uz visām transportlīdzekļu kategorijām [..]

Līdz ar to nepilngadīgajam /pers. A/ nosakāms vadīšanas tiesību iegūšanas aizliegums atbilstoši konkrētā parkāpuma sankcijā noteiktajam transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas termiņam.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.pantu izņemtās mantas un dokumentus līdz brīdim, kad stājies spēkā lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, bet ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta septītajā daļā, līdz piemērotā naudas soda izpildei, nodod glabāšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akts Nr.106026 apstiprina, ka transportlīdzeklis Honda Prelude, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, 2018.gada 16.novembrī, nodots glabāšanā *(lietas 10.lapa)*.

No CSDD izdrukas redzams, ka transportlīdzeklis Honda Prelude, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, reģistrēts /pers. L/ īpašumā *(lietas 18.lapa)*.

Ar Satversmes tiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr.2012-23-01 nospriests atzīt Latvijas APK 257.panta pirmās daļas, otrā teikuma vārdus: „ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.^{4} panta septītajā daļā, 149.^{5} panta piektajā daļā vai 149.^{15} pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei" attiecībā uz transportlīdzekļu īpašniekiem (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajiem turētājiem), kuri nav izdarījuši administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots sods, par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam un spēkā neesošiem no Satversmes tiesas sprieduma publicēšanas dienas. Satversmes tiesas spriedumā noteikts, ka Nodrošinājuma valsts aģentūra, pamatojoties uz šo spriedumu, tās glabāšanā esošos transportlīdzekļus transportlīdzekļu īpašniekiem un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajiem turētajiem, kuri nav izdarījuši administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods, pēc to pieprasījuma atdod neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes.

Tādējādi, transportlīdzeklis nekavējoties pēc pieprasījuma (neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes) atdodams transportlīdzekļa īpašniekam (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam turētājam), kurš nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods. Savukārt, ja izņemtā transportlīdzekļa īpašnieks (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais turētājs) ir persona, kurai piemērots sods, transportlīdzeklis atdodams pēc naudas soda izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31., 32., 34., 213. pantu, 149.^{4} panta septītās daļas 1. punktu, 289.^{16} un 289.^{18} pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā un uzlikt naudas sodu 1200 (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā un aizliegt iegūt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Naudas sodu nomaksāt ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad izsniegts sprieduma noraksts, bet, ja spriedums pārsūdzēts, ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts. Naudas sods nomaksājams – saņēmējam Valsts kasei, reģistrācijas Nr.90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, kontā LV34TREL1060191011100.

Izņemto transportlīdzekli Honda Prelude, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kas nodots glabāšanā Valsts aģentūrai „Nodrošinājuma valsts aģentūra", atdot transportlīdzekļa īpašniekam (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajam turētājam), kurš nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru piemērots naudas sods, pēc to pieprasījuma, neatkarīgi no piemērotā naudas soda izpildes, vēršoties ar iesniegumu Valsts aģentūrā "Nodrošinājuma valsts aģentūra".

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Sprieduma pilns teksts sastādīts un pieejams 2018.gada 10.decembrī.

Tiesnese V.Vjatere